

11

Verbinding: No.12

Doss.118/26

Onderwerp: Comité Handhaving Rijkseenheid

16 Augustus 1949.

17 AUG. 1949

60020

B

Hierbij worden toegezonden twee pamfletten van het
Comité Handhaving Rijkseenheid, welke te 's-Gravenhage
worden verspreid. (einde)

3

MANIFEST

aan het Nederlandse volk

EDERT JAREN is aan de Natie de uitvoering voorgespiegeld van de Koninklijke/December-Boodschap 1942, die de hervorming van het Koninkrijk als geheel en van de Europese en Overzeese gebiedsdelen als zijn delen, in uitzicht stelde.

Door deze hervorming zou aan de nationale aspiraties der Indische volkeren volkomen genoegdoening gegeven worden en Nederland nochtans zijn historische roeping kunnen blijven vervullen: het verzekeren van vrede en recht in Indonesië en de opvoeding van de volken ginds tot democratisch zelfbestuur.

Ook doordat de Koninklijke rede uitdrukkelijk in uitzicht stelde een samenwerking tussen Nederland en Indië binnen de rijkseenheid, was dit program in overeenstemming met de toenmalige grondwet. Doch èn Grondwet èn program werden deerlijk geschonden door het Accoord van Linggadjati.

Door wijziging van de Grondwet werd gepoogd deze met het Accoord in overeenstemming te brengen; het Koninkrijk zou worden omgezet in een Unie, die reëel en Koninklijk zou zijn en soeverein op het gebied van haar bevoegdheid.

Doch reeds had de Regering, buiten voorkennis der Staten-Generaal, bij het Renville-accoord aan de te stichten Indische Federatie de volkomen onafhankelijkheid toegezegd en bij de Koninklijke verklaring van Februari 1948 beloofd, dat deze Federatie zich zal uitstrekken „over de gehele uitgestrektheid van het eilandenrijk”. Door deze belofte is aan Ambon, Menado en Nieuw-Guinea en andere delen van Indonesië het blijven in het Koninkrijk niet meer verzekerd.

Kan het verwondering wekken, dat de Regering geen weerstand heeft kunnen bieden aan de Veiligheidsraad en daartoe geprest „met de meeste nadruk” heeft moeten verklaren de Nederlandse soevereiniteit „wezenlijk, volledig en onvoorwaardelijk” te zullen overdragen?

Echter schrijft art. 209 van de gewijzigde Grondwet, op grond van het te Linggadjati overeengekomene, bindend voor dat de Unie zal voldoen aan zekere door hare organen te waarborgen voorwaarden, die een beperking van de soevereiniteit der lid-staten meebrengen.

Aldus „zal zij de rechtszekerheid, de fundamentele mensenrechten en vrijheden en deugdelijk bestuur waarborgen”. Maar reeds heeft de Regering Dr. van Royen te Batavia doen verklaren, dat zij niet „staat op enige macht van de Unie om in te grijpen in de binnenlandse aangelegenheden van de deelgenoten”, waardoor dit waarborgen geheel denkbeeldig wordt.

De Kroon en het Rijk zullen tengevolge van deze gang van zaken nog op veel noodlottiger wijze worden gebroken, dan uit de wijziging van de Grondwet in 1948 voortvloeit. Laat gij dit Kabinet zijn gang gaan, dan verdwijnt ook de Unie, zoals de Grondwet die wil, in rook.

Ondertussen gaat de Regering voort over de voorwaarden van de ontbinding van het Rijk te onderhandelen met Soekarno en Hatta, met wie zij zelve alle overeenkomst onmogelijk heeft verklaard. Zij gaat voort, terwijl zij aan de Staten-Generaal de duizenden te Djokja buitgemaakte stukken verheimelijkt, die bewijzen, dat de sluipmoordenaars onzer zonen en onzer getrouwe Indische vrienden in dienst en onder bevel staan van de Republiek. Zij gaat voort, onverschillig voor de zware krenking der volksconscientie, die deze politiek verfoeit.

Een internationale commissie oefent in Indonesië in feite thans het hoogste gezag uit en onder druk van die commissie moeten de machthebbers der Republiek, die wij op grond van hun misdaden, gewapenderhand uit hun macht hadden ontzet, weer in Djokja worden hersteld.

Deze nationale vernedering is het resultaat van de politiek der Regering en terecht mag ons volk zich afvragen of dit resultaat rechtvaardigt de offers aan personen en goederen gebracht en nog te brengen.

De voor de gang van zaken verantwoordelijke partijen laten de Regering begaan. Het volk wordt in slaap gewiegd. Maar wij, onze plicht getrouw, verheffen tegen dit bedrijf voor het Forum der Geschiedenis nogmaals ons plechtig protest.

Natie ontwaak! Zie wat geschiedt.

Uw Regering bukt voor de gunst van de Internationale machten. Maar dit gaat ten koste van het recht en de toekomst, het geluk en de welvaart van U en van de volkeren van Indonesië.

P. S. GERBRANDY
M. L. F. BAJETTO
J. COOPS
Mevr. I. VAN DIJK—HENDRIKS
H. J. EWOUTD VERMEULEN
W. K. H. FEUILLETAU DE BRUYN
J. TH. FÜRSTNER
C. GERRETSON
J. A. VAN HAMEL
C. E. L. HELFRICH
J. H. HEMMERS Sr.
A. C. JOSEPHUS JITTA
H. A. LUNSHOF
J. W. MEYER RANNEFT
W. A. PANNENBORG
H. J. VAN PUTTEN
L. J. QUANT
Mej. J. E. VAN RAVESTEYN
J. REYERS
Mevr. E. S. B. VAN DE ROEMER—
VAREKAMP
A. TH. C. SCHIEBERGEN
J. SCHOUTEN
L. V. M. VERMEULEN
CH. J. I. M. WELTER
J. A. DE WILDE
H. G. WINKELMAN
P. ZANDT
J. L. A. ZWARTS

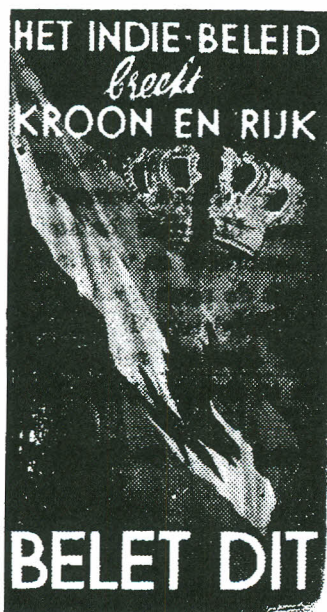
's-Gravenhage. Juni 1949.

Betuingen van instemming en financiële steun aan de actie in binnen- en buitenland worden gaarne ingewacht aan het bureau van het Nationaal Comité Handhaving Rijkseenheid, Koningin Emmakade 187, 's-Gravenhage. Telefoon 330291. Giro 6866.

Volk van Nederland

Volk van Nederland, men onthoudt U de waarheid!

Men legt een sluier over de feiten, die voor Uw toekomst alles beslissend zijn. Gij staat in werkelijkheid voor een even ernstige tijd als die, welke op de tiende Mei 1940 aanbrak.

Wij voelen het als onze plicht, voor het forum van U en van onze geschiedenis onze stem te verheffen, opdat men wete, dat evenals in de zomer van 1940 althans een aantal mannen en vrouwen niet accoord gaan met de vertreding van de democratische rechten van dit volk en met het breken van dit Koninkrijk. De rampen van de „Roermond” en de „Franeker” hebben diepe indruk op U gemaakt! De namen van onze Mannen, die dag in, dag uit, week in, week uit, vallen en gegroeid zijn tot een sombere lijst, die aanklaagt, dienen een even diepe indruk op U te maken. Blijvend moet onze vlag halfstok gehesen worden. Temeer, omdat de vraag rijst: „waarvoor zijn ze gevallen?”

De vlag van dit Koninkrijk, waarvoor de Mannen hun leven gaven, gaat neer. Dat is het voor een ieder zichtbare resultaat van de politiek van Schermerhorn, Van Royen en Van Maarseveen.

Allen lieden, die niets van Indië wisten; voor een deel lieden, die Indië-los-van-Holland in hun program hadden staan.

Nog is dit niet alles! Onze Mannen en Vrouwen in Indië, onze Planters en onze Plantersvrouwen, onze Ambtenaren worden met de dood bedreigd. Zij worden bedreigd door een Republiek, waarvan de leiding gezworen heeft, niet te zullen rusten, voor de laatste Nederlander over de kling is gejaagd. Een leiding, waarvan de Procureur-Generaal in Indonesië, Mr. Felderhoff, heeft gezegd: dat hij meent, dat sommigen van hen eerder in de gevangenis dan op een ministerszetel thuishoren.

Niet om onze doodsvijanden aan de macht te helpen, zijn de mannen van Doorman, Spoor, Meyer en Van Langen neergetuimd.

Wat zou men zeggen, als men opzettelijk en wel overdacht de beide zo

juist genoemde vliegtuigen ten onder had laten gaan? Welnu, zulks gebeurt met Indië!

Het bloed van de Matrozen en Soldaten kome over het hoofd van hen, die onze Soldaten derwaarts stuurden. Er is van onze Mannen en van hun liefde voor het Vaderland gruwelijk misbruik gemaakt.

Terwijl Indië in een chaos verkeert en men diep medelijden moet hebben met hen, die zullen lijden onder de gevolgen van de progressieve politiek, gaat Nederland de armoede tegemoet. Wij zijn bereids niets meer!

Om dit naakte, feit voor U te verbergen, vertreedt men de Democratie. De Volkswertegenwoordiging wordt aan de kant gezet door haar voor voldongen feiten te plaatsen. De Grondwet geschonden, de wetten verkracht! Wij hebben geen middelen, om ons hiertegen te keren. Doch het geschiedt, wat wij sinds jaar en dag hebben voorspeld, wanneer in Indië een bloedbad ontstaat,

wanneer de terreur heerst, wanneer hier armoede aanbreekt en wij financieel ten einde zijn, ja, dan zal het Nederlandse Volk de ogen open gaan. Eer het zover is, stellen wij vast, dat wij van alle Ministers die tot dit schandelijk bedrijf medewerking hebben verleend, dezelfde rekenschap zullen vragen als van hen, die in de bezettingsjaren in strijd met hun eed, zich aan de zijde van de vijand stelden.

Laten zij, die nog ons Volk misleiden, deze stem van Rijks- en Koningsgetrouwen vrezzen, die in Kracht zal groeien!

Namens het Plaatselijk Comité: **HANDHAVING RIJKSEENHEID.**

Getuig van Uw deelneming met het tragisch lot van Indië en ons Koninkrijk en van Uw afkeer van het na-oorlogse Indië-beleid door deelname aan de grote openbare bijeenkomst op 20 Augustus a.s. in de Dierentuin in Den Haag, aanvang 2 uur.

Sprekers: Prof. Gerbrandy, de heer Welter, de Generaal b.d. Winkelman, de Lt.-Admiraal b.d. Helfrich en het C.-H. Eerste Kamerlid de heer Reyers.

Kaarten à f 0.25 vanaf de 18e Augustus in de Dierentuin, of door aanvraag per giro of postwissel bij Centraal Bureau Handhaving Rijkseenheid.

Het Centraal Bureau van het Nationaal Comité Handhaving Rijkseenheid is gevestigd te s-Gravenhage, Koningin Emmakade 187, Giro 6866. Telefoon 330291. Steunt de actie die dit comité in binnen- en buitenland voert! **NOG IS NIET ALLES VERLOREN!**